

Den sidste kæltring.

"Kjælle Kasper" blev født i Rind ved Herning i 1841 og døbt Kasper Madsen. Hans forfædre var samfundets udskud. De blev kaldt rakkere, natmandsfolk, kjæltringe, skøjere eller tatere. Om Kasper fortælles det, at hans mor beklagede sig over, at han som spæd ikke ville ha' brændevin, selv om hun kom sukker i. Men som voksen voldte han ikke sin mor sorger i den retning. Kasper var en flot mand, og kvinderne løb efter ham. Det blev sagt, at han "forgjorde" dem, når han vandrede rundt på heden og tiggede uld og brændevin. Engang ville han til bal på Karup kro. Men karlene, der var bange for, at han løb med deres piger, jog ham væk med slag og spark. Efter eget udsagn var han gift - sådan da! - 8 gange. Da hans sidste kone lå på Herning Sygehus, blev en gammel vågekone sat til at passe hende, fordi de unge sygeplejersker var bange for at blive forgjorte, når Kasper kom på besøg. Han døde i 1923 og blev begravet på Rind Kirkegård, hvor der er rejst en smuk natursten over ham.